

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ"ן" חלק ג' מספר אנן מקיר תזעק

אור הזוהר 544 ★ אדר א' תשע"ד

חלק לב

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרועי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

בהמשכים

סיפורי מעשיות על כשרות המאכלים

מידם לקפוץ ולהיות מורה, כבן סורר ומורה, ישבו ללמוד ש"ס ופוסקים, ואח"כ להורות, ואם השעה צריכה לך, אז יעיין בכל פעם ולשאלו עצת אחרים ג"כ, ולא בדרך חדש להקל בכמה איסורים שכבר מקובלים בין קהלות עדות הישרים, ולחפש קולות על כל דבר, ויש גם שעל ידי שגגה או שאר סיבות, מסלפים דברי אלקים חיים, ומעתיקים להיפוך בהעתקתם מספרים, גם בגובה לב חולקים על רבותינו מדורות שעברו, וגורמים רח"ל מכשול לרבים, וכל זה על ידי טל ילדות, שהרב ילדות עושה (סוטה ז'). ה' הטוב יכפר וירחם, ויערה עלינו רוח טהרה, א"ס.

ובאמת בכל עניי הוראה יה' פחד ה' ויראתו נגד עינו, לעיין ולחפש עד שידו מגעת ואחר כל היגיעות לשאול גם דעת אחרים. ולא יבוש ולא יכלם. כי כך נהגו רבותינו. וכל שכן בעניינים החמורים וכן ה' אצל כל רבותינו המורא ומפחד אלוקי בהוראה, והלא בספרי שו"ת של רבותינו בכל ענין חמור רואים שבקשו לצרף עוד שני גדולים, ומה נענה אנו יתושים, בבקאותינו וידיעותינו הד"ל וכו'.

ואם רוצה לחבר ספר בהלכה לא יכריע רק יבא וילקט שיטות הפוסקים, ותבא עליו ברכה, ואם מדפיס תשובות, אז כל הלכה חמורה ושאל לכל הפחות ג' גדולים שיסמכו על תשובה שלו, בענין הנוגע להכלל לא יכנס לזה כלל, לא יחלוק על רבותינו, רק אדרבה, יראה לתרץ דבריהם, כי כל דבריהם כנחלי אש שהיו בקיאים בכל, וגדלו בקדושה ובטהרה, והיה להם סיעתא דשמיא, רק אם יש עוד שאר גדולים מאז שהורו באופן אחר, אז אפשר לסמוך עליהם במקום הצורך.

ובאמת יש עוד מכשול הנוגע גם לרבנים הגדולים, שיש שואלים ממדינה למדינה, וכידוע בכל מדינה ישנם עניינים שאינם דומים זה לזה, הן בכשרות הן בסידור של פארברקע"ן, כל שכן בכל הנוגע הן במאכלים הן בתשמישי קדושה, צריך לזהר שלא להשיב להשואל, כי מזה נולדים תקלות שונות וגדולות, וטרם שתבא שאלה כזו מהרבנים הגדולים, זה לזה, אין להשיב, כי אח"כ קשה לתקן והגדולים בתמימותם משיבים לכל אחד, אולם צריך להבחין אם הדבר נוגע לרבים, וגם אם יש לחשוב שיש חילוקים בין מדינה למדינה עכלה"ק.

המשך בעלון הבא

עוד מהגה"צ הנ"ל בענין הזיופים שבקו "פרי תמרים" והמכשולות העצומות שיצא לכל העולם ע"י בירורם, וע"י פס"ד של הקלים בהוראה להקל באיסורים חמורים.

הגיע לידי בעת גמר החיבור הזה ספר החדש "ברכות שמים" עמ"ס שבת ח"ב, שנדפס זה עתה מהגה"צ המפ" מקאשוי שליט"א, וראיתי לנחוץ להעתיק כאן מש"כ שם על זה בקונטרס "קצה השמים" פרק ה'.

הנה כתיב כי לא מאסתים ולא געלתים, וגם אחר ימי האופל ומצוקה, בע"ה יסדו גאונינו ישיבות ובתי חינוך לטובה, ובי"ה גדלו והצלחו וכפורחת עלתה נצם, וישנם בי"ה ת"ח אברכים מופלגים בתורה בעלי כשרון, רק בא הס"מ ומרקד, לטשטש ולבלבל המוחות, יודע שכל מורה הוראה אפי' המומחים וזקנים בתורה ובשנים, כמה טרחו להעמיד ההוראה ברתת ובזיעה ופחד, ובכל שאלה חמורה נטלו עצה מחבריהם הרבנים, אפי' שימשו הרבה שנים בהוראה, אמנם על ידי הנדודים שהכל כמדבר, כל אברך שיש לו קצת ידיעה בשו"ע באיזה הלכה, כבר חושב שיכול להיות משיב, וכותב ומדפיס תשובות בכתב עת, ומחברים ספרים להלכה, וכ"א מגמתו תמיד לחדש חידושים בעל פה ולעקור המקובל והנהוג, כי אינו לפי כבודו להעתיק מהישן, וגורמים מכשולות, וכבר כ' בהתעוררות תשובה להגה"ק דערלוי הי"ד, זי"ע בשם אביו רבן של ישראל הכתב סופר, שלא יכתבו תשובות מי שאינו בקי ברוב הש"ס, ורבינו גאון ישראל הבעל אור חדש ז"ל בספרו דרשות חות יאיר, כ' שראה אברך שכתב תשובה בענין עגונה וכעס עליו, איך ירהיב בנפשו מי שאינו בקי ביסודות הש"ס לכתוב תשובה באיסור חמור ע"ש, ועתה כ"א פוסק בעניינים חמורים, ולא לבד לשואלים יחידים, רק בדברים שנוגעים להכלל, כאילו להם ניתנה הארץ, והלא כל דבר שנוגע לכלל שייך לגדולי הדור, כי החיוב לשמש הרבה, ולשאל בכל ענין ובפרט בשאלה חמורה גם את אחרים, ולא להשיב תיכף ומיד, רק לעיין הרבה ואח"כ לשאול גם דעת אחרים, ומבעלי תשובות אלו שקופצים להורות בדבר שנוגע להכלל, באים מכשולות עצומות, מכשילים הרבים לדורות, ונושאים כל העונות על עצמם, ומה מאד לבי דוי, הלא כמעט נועלים בפני עצמם ח"ו דרכי התשובה, כידוע עון מכשילי הרבים ומי בקש זאת

המשך מעלון הקודם

נשמח לשמוע את חוות דעת מערכת"ר.

והריני חותם בברכת שנה טובה מתוקה כוח"ט בשם חברי בד"צ דפה,

בכל הכבוד הראוי

הרב משה קוראטג
ראש בית הדין

מכתב מז

מנשה הקטן

אבדק"ק אונגוואר

ור"מ דישיבת "בית שערים"

ברוקלין, נ"י

שאלות ותשובות משנה הלכות ח"ט, יו"ד סימן קנ"א בנדון השחיטה שמפילין הבהמה ע"י חשמל על הארץ בגובה 38 אינטשעס

י"ז מנ"א התשל"ח בני"י יצו"א.

מע"כ ידי"נ נחמד ונעים הרה"ג וו"ח נו"נ עוסק בצ"צ מרביץ תורה לרבים כש"ת מוה"ר ברוך אלכסנדר זושא ווינער שליט"א ר"מ דישיבה גדולה דקאראקאס ווענעזעזעלא.

אחדשכ"ת בידדות.

יקרת מכתבו קבלתי, תוכו רצוף שאלה חמורה, ולא רצייתי להחמיץ הענין כי כנראה הוא נוגע לרבים. ומה' אשאלה מענה לשון שלא אכשל ח"ו בזכות הרבים.

זזה תוכן שאלתו, בנידון השחיטה בקאראקאס בבהמות גסות. וזה מעשהו: מכניסין הבהמה לתוך לול קטן שיש בו מקום בשביל בהמה אחת. כשהבהמה בתוך הלול נוגעים הבהמה מאחורי" עם חוט חשמל חי ומחזיקים אותו על הבהמה עד שהבהמה רובצת על ד' רגלי'. כלומר נופלת תחת' או על צדה. אח"כ כשהבהמה כבר על הארץ קושרין על אחת מרגלי' שלשלת של ברזל ומצד השני אותה שלשלת קשורה למעלה. אח"כ מושכין את הבהמה בכח מוטור עלעקטרי מן הלול בשלשלת הנ"ל הקשור על רגלה האחת ונופלת מן הלול למטה על הארץ. הגובה מן הלול לארץ הוא 38 אינטשעס. אבל היות כי הבהמה נמשכת דרך מדרון ונופלת דרך מדרון וההמשך הוא 50 אינטשעס. נמצא שהנפילה הוא מהלול לארץ דרך מדרון של חמשים אינטשעס. אח"כ מגביהין הבהמה למעלה על רגלה זו שהשלשלת קשור בה, עד כדי שכל הבהמה תלוי' באויר על רגל אחת וראשה תלוי למטה ונכרי אחד אוהז הראש והשוחט שוחטה, ועתה נפשו היפה שאלה ג' שאלות:

א) אם יש איסור במה שנוגעים הבהמה בחשמל שהרי עושים זאת רק כדי להרביץ הבהמה על קרקע הלול

ואולי רובצת רק בכדי להשתמט מזעזוע החשמל, כח החשמל הוא בן 115 וואלט.

ב) אם יש לחוש לחשש נפולה במה שהבהמה נופלת מהלול למטה עד לארץ, וברוב הפעמים היא נופלת על גבה. וציין לדרכת"ש יו"ד סי' נ"ח ס"ק ח' בנופלת במדרון.

ג) אם יש חשש איסור בשחיטה תלוי' באופן הנ"ל.

והגם שאין אני יכול להתפנות כראוי לדבר חמור כזה, אבל כיון שכתב כת"ר שמחכים לתשובתי במהירות האפשרי והדבר נוגע להציל נפשות מישראל מאכילת טריפות או ספק טריפות ח"ו, לכן אשיב בזה בקיצור כפי אשר יורונו מן השמים בלי פלפולים, ואולי אי"ה לכשאפנה אחזור למשנה זו לפלפל ולסלסל בדבר זה.

ואבא על ראשון ראשון. והנלפענ"ד על דין החשמל שנוגעים בבהמה זו והיא נופלת מחמת החשמל על הארץ. לא כתב לי מה יהי' משפט הבהמה, אם יניחו אותה בלול לאחר שנפלה, התוסף לקום מעצמה ותלך לה. אז הי' הענין נראה כעמ"ש מעכ"ת שאולי רק מחמת פחד רובצת תחת' ולהשתמט מזעזוע החשמל, אבל אם אינה עומדת מאלי' אז כבר באנו לספיקות גדולות, שמא החשמל שרף בה המוח או שאר אברים הפנימיים. שהרי הוא פשוט שהחשמל דרכו לשרוף בבעלי חיים וכמה אנשים מתו או נלקו מחשמל, וידוע באופן יחסי החשמל שסובל כח האדם הוא יותר ממה שסובלת הבהמה. וגם הוא פשוט דבאם רק נוגע לרגע כמימרא בחשמל ומיד נוטל, אז אפשר שלא יזיק רק שיזדעזע קצת, אבל אם יחזיק קצת בחשמל ישרפהו וימיתו, או עכ"פ יעשהו בעל מום. ולכן כל שהחזיק החשמל כ"כ זמן אצל הבהמה עד שהבהמה נפלה לארץ בלי הכרה מחמת עוצם הזעזוע, כה"ג ודאי יש לנו לחוש שמא נתקלקלו אחד מאברי' הפנימיים או נשרף המח. והגם שאפשר שלא הזיק עדיין שום אבר, אבל אפשר שכבר הזיק או עכ"פ סופו להזיק ולינקב אחד מאברי', כיון שכבר נשרפה כ"כ סופה לשרף ולמות. ועיין תוס' חולין מ"ב ע"א ד"ה דרוסת הנץ שכתבו לחלק בין סופו לינקב לדרוסה, דטעמא דדרוסה שהארס שורף וסופה למות ע"ש. וא"כ הכ"נ בחשמל כיון שהוא שורף לא גרע מארס ששורף אף שעדיין לא מתה מ"מ סופה למות.

ולכן לפענ"ד גרע בהמה זו ממסוכנת (חולין ל"ז ע"ב וש"ע יו"ד סי' י"ז), דקיי"ל שמותר לשוחטה ואם פרכסה לאחר שחיטה מותרת, דהתם מיירי בבהמה מסוכנת שאין חוששין לה שמא נשרפה וכגון שנסתכנה מעצמה או בידי שמים, ולכן שפיר אכתי אזלינן בתר רוב בהמות כשרות וסמכינן ארובא. אבל הכא כיון שנעשה בה מעשה שרפה ע"י החשמל, מאן נימא לן דלא נשרפה, כיון שראינו שע"י מעשה השרפה נפלה לארץ כאבן דומם, ועכ"פ סופה למות משריפה זו, אפילו שעדיין חי'.